

сила да налегне Италия. Той опустошилъ поле то на рѣка По, и искалъ вече да иде право възъ Римъ. Боязливий царь *Валентинианъ III*, гледалъ да умилостиви страшний варваринъ, та пратилъ до него пратеникъ папа Левъ I съ дарове да го моли за миръ. Атила милостиво приялъ пратенити, оште повече за това, че горештиятъ италиянскій климатъ, спорность та на ненавикнато лакомство и виното произвели въ Хунити истрѣбителни болѣсти. Царь тъ се прѣговорилъ и се върналъ въ столицина та си. Нъ тамъ Божий Бичъ ненадѣйно умрѣлъ на връхъ день тъ на сватбата си, сир. въ съшто то врѣме, кога се женилъ за една германска кнегиня. Едно прѣдание казова, че Хилдегунда си отмъстила за убийство то на родителе ти си. Хунити неисказано се нажалили, та викнали да плачатъ; а гървенци ти, споредъ обичай тъ, обрѣзали си коса та и съ ножове ти си правили рани, да се знае, че скърбятъ. Тѣло то на царь тъ, както казоватъ, било турено въ три ковчега: въ златенъ, сребрнъ и желѣзенъ. Закопали го ноштѣ на борина въ единъ пуштинакъ; всички ти робе, што били на погрѣбението му, убили за да незнае никой, дѣ се намира гробъ тъ на Атила и закопано то съ него негово оръжие и бесцѣна та плѣчка.

Хунско то царство си раздѣлили помежду си синове ти Атилови. Подвластни ти германски народи (Западни Готи, Лангобарди, Хепиди и др.) се повдигнали, и истрѣбили една голѣма часть Хунити; отъ останали ти мнозина си отишли пакъ на истокъ.

Край на Западното Римско царство. Западното Римско царство се растурело малко по малко. Послѣдний отъ велики ти римски войводи, Аеций го постигнало съшта та честь както и Стилихона: него убилъ неблагоприятний Валентинианъ III, който завиждалъ на слава та му. Прѣемници ти Валентинианови носили само царска титла; тѣхъ